

Քառասուններորդ համարի թաքնված պատմությունը — Քսանյոթ թիվը

Եզեկիել թիվ ութ

Jeff Pippenger

2026-08-17

Եզեկիելի գրքում ամսաթվերին վերաբերող «տասներեք» հիշատակումներ կան. դրանցից վեցը վերաբերում են Երուսաղեմին, վեցը՝ Եգիպտոսին, և մեկը՝ Տյուրոսին: Բոլոր հիշատակումները դրված են ապստամբության համատեքստում, որը խորհրդանշվում է «տասներեք» թվով: Այն տարում, երբ Եզեկիելի կինը մահացավ կաթվածից հետո, ինչը նշանավորեց երրորդ պաշարման սկիզբը, Եզեկիելին հրամայվեց խոսել Եգիպտոսի դեմ՝ հայտարարելով, որ այն քառասուն տարի ամայի պիտի լինի:

Եվ Ես Եգիպտոսի երկիրը ամայի պիտի դարձնեմ ամայի եղած երկրների մեջ, և նրա քաղաքները ավերված քաղաքների մեջ քառասուն տարի ամայի պիտի լինեն. և Ես Եգիպտացիներին պիտի ցրեմ ազգերի մեջ և պիտի սփռեմ երկրներով մեկ: Սակայն այսպես է ասում Տեր Աստվածը. Քառասուն տարվա վերջում Ես պիտի հավաքեմ Եգիպտացիներին այն ժողովուրդների միջից, ուր նրանք ցրված էին. և պիտի վերադարձնեմ Եգիպտոսի գերությունը և նրանց պիտի դարձնեմ Փաթրոսի երկիրը՝ իրենց բնակության երկիրը. և նրանք այնտեղ մի խոնարհ թագավորություն պիտի լինեն: Եզեկիել 29:12–14.

Պաշարումը սկսվեց մ.թ.ա. 588 թվականին, և մեկ տարի անց՝ մ.թ.ա. 587 թվականին, Եզեկիելին հրաման տրվեց խոսելու: Տասնյոթերորդ համարում մ.թ.ա. 571 թվականը ցույց է տալիս, որ Եգիպտոսը պիտի տրվի Բաբելոնին՝ մատուցված ծառայությունների դիմաց: Աստվածաշնչյան ժամանակագրագետները մ.թ.ա. 567 թվականից մինչև մ.թ.ա. 527 թվականն են առաջարկում որպես համարներում նշված քառասունամյա ժամանակահատված, և մ.թ.ա. 587 թվականին հռչակված դատաստանի սկզբնական պատգամից մինչև տասնյոթերորդ համարի՝ մ.թ.ա. 571 թվականի այն հայտարարությունը, թե Տերը Եգիպտոսը տվել էր Նաբուգոդոնոսորի ձեռքը, մենք գտնում ենք «տասնյոթամյա» ժամանակահատված:

Նաբուգոդոնոսորի բանակը Տյուրոսի դեմ վարեց երկար ու դժվարին արշավանք (պաշարումը տևեց մոտ 13 տարի՝ մոտավորապես մ.թ.ա. 586–573 թթ.): Զինվորները չափազանց ծանր աշխատեցին (ամեն գլուխ ճաղատ դարձավ, և ամեն ուս մերկացավ բեռներ կրելուց), սակայն նրանք Տյուրոսից որևէ նշանակալից վարձատրություն կամ ավար չստացան: Այդ անշահավետ աշխատանքի պատճառով Աստված որոշեց Եգիպտոսը տալ Նաբուգոդոնոսորին՝ որպես փոխհատուցում («վարձք») այն գործի համար, որ նրա բանակը կատարեց Տյուրոսի դեմ:

Եվ այն նույն տանը մնացե՛ք՝ ուտելով և խմելով այն, ինչ որ ձեզ տալիս են,
որովհետև մշակն արժանի է իր վարձքին: Տնից տուն մի՛ գնացեք: Ղուկաս 10:7.

Ուստի Նաբուգոդոնոսորը նախ վերցրեց Տյուրոսը, և տասներեք տարվա պաշարումից հետո նրան տրվեց Եգիպտոսը: Մինչ Տյուրոսը վերցնելը, նա մ.թ.ա. 586 թվականին վերցրեց Երուսաղեմը, ապա Տյուրոսի դեմ իրականացրեց տասներեք տարվա պաշարում, և դրանից հետո՝ Եգիպտոսը: Երուսաղեմը վերցվեց մ.թ.ա. 586 թվականին, իսկ Տյուրոսի պաշարումը սկսվեց մ.թ.ա. 586 թվականին և շարունակվեց մինչև մ.թ.ա. 573 թվականը: Տասներեք թիվը կապված է Միացյալ Նահանգների հետ:

Քույր Ուայթը մեզ տեղեկացնում է, որ Եգեկիելի գրքում Երուսաղեմը ներկայացնում է Լաոդիկիայի Յոթներորդ օրվա ադվենտիստական եկեղեցին, իսկ հյուսիսի թագավոր Նաբուգոդոնոսորը ներկայացնում է վերջին օրերի պապական իշխանությունը: Քսանիններորդ գլխի պատմական պատկերագրության մեջ քո ժողովրդի վերջին օրերի ավազակները, որ ներկայացնում են պապական Հռոմը, նվաճում են գլխում հիշատակված երեք միավորներ: Նախ նա գրավում է Երուսաղեմը, ապա՝ Տյուրոսը, և վերջապես՝ Եգիպտոսը:

Դատաստանը սկսվում է Աստծո տնից, և Միացյալ Նահանգներում բողոքականության եղջյուրը նախապես նվաճվում է՝ կիրակնօրյա օրենքից առաջ: Միացյալ Նահանգներում ուրացող բողոքականության եղջյուրը ներառում է Լաոդիկեական Յոթներորդ-օրյա Ադվենտիստների եկեղեցին, որը ներկայացնում է «նախկին» ուխտի ժողովրդին, որոնցից անցնում են, ինչպես եղավ հին Իսրայելի դեպքում 34 թվականին և բողոքականների դեպքում՝ 1844 թվականին: Աստծո այդ նախկին ուխտի ժողովրդի շրջանցվելը 34 և 1844 թվականներին երկուսն էլ ներկայացված են Դանիել 8:14-ի երկու հազար երեք հարյուր տարվա մարգարեության մարգարեական պատմության մեջ: Դատաստանը սկսվում է Աստծո տնից, և բողոքականության եղջյուրը դատվում է հանրապետականության եղջյուրից առաջ:

Որովհետև ժամանակն է, որ դատաստանը սկսվի Աստծու տնից. և եթե նախ մեզանից է սկսվում, ապա ի՞նչ կլինի այն մարդկանց վերջը, որոնք չեն հնազանդվում Աստծու ավետարանին: 1 Պետրոս 4:17.

Եգիպտոսի դատաստանի առաջին հիշատակությունը գտնվում է քսանիններորդ գլխի առաջին համարում, իսկ Եգեկիելի կողմից Եգիպտոսի հետ առնչությամբ հիշատակված վերջին տարեթիվը նույն գլխի տասնյոթերորդ համարում է: Գլուխը ցույց է տալիս, որ ժամանակակից Հռոմը նախ հաղթահարում է բողոքականության եղջյուրը, ապա՝ Տյուրոսը, որը ներկայացնում է հանրապետականության եղջյուրը, որն էլ հաղթահարվում է շուտով գալու կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Երբ Տյուրոսը (Միացյալ Նահանգները) նվաճվում է Նաբուգոդոնոսորի կողմից կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, Եգիպտոսն էլ է տրվում նրա ձեռքը: Այդ պահին պապականության մահացու վերքը բժշկվում է: Ոչ միայն պապականության մահացու վերքն է այն ժամանակ բժշկվում, այլև Եգեկիելը մեզ հայտնում է, որ դա տեղի է ունենում վերջին անձրևի ժամանակաշրջանում:

Այն օրը պիտի պատճառեմ, որ Իսրայելի տան եղջիւրը բուսնի, և քեզ պիտի տամ բերանի բացումը նրանց մէջ. և պիտի իմանան, որ Ես եմ Տէրը: Եզեկիէլ 29:21:

Հակոբ և Իսրայել

Եսայիան նշում է, որ Իսրայելը բողբոջում է, ծաղկում և ամբողջ երկիրը լցնում պտղով: Հենց անձրևն է առաջ բերում բողբոջման, ծաղկման և պտղաբերման այս երեք փուլերը, և, ըստ Եսայիայի, վերջին անձրևը գալիս է, երբ «սաստիկ քամին» դադարեցվում է: Նա նաև նշում է, որ բողբոջման, ծաղկման և պտղաբերման ժամանակահատվածում Հակոբի մեղքերը պետք է քավվեն, և «քավվեն» թարգմանված եբրայերեն բառը նշանակում է՝ քավություն արված լինել:

Չափով, երբ նա դուրս գա, դու նրա հետ կվիճես. նա իր խստաշունչ քամին զսպում է արևելյան քամու օրը: Արդ, սրանով պիտի մաքրվի Հակոբի անօրենությունը, և այս է նրա մեղքը վերացնելու ամբողջ պտուղը. երբ նա զոհասեղանի բոլոր քարերը պիտի դարձնի ջարդված կրաքարերի պես, պուրակներն ու կուտքերը այլևս կանգուն չեն մնա: Եսայիա 27:8, 9.

Երբ վեճի չորս քամիները («նրա սաստիկ քամին») զսպվում են, սկսվում է հարյուր քառասունչորս հազարի կնքումը, և աղվենտիզմի մեջ իմաստուններն ու ամբարիշտները վերջնականապես զատվում են, և այս ամենը կատարվում է «արևելյան քամու օրը»: Կնքման ժամանակը սկսվեց 9/11-ին մի շաղով և ավարտվում է կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ մի լիակատար հեղմամբ, երբ երկիրն ապա լցվում է պտղով: Կնքման ժամանակը աստիճանական մաքրագործություն և մաղում է՝ Մաղաքիա երրորդի համաձայն: Բայց տասնյոթամյա ժամանակահատվածում, որը ներկայացված է Եզեկիէլ քսանիննի սկզբի և ավարտի տարեթվերով, տեղի է ունենում Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորության նվաճումը, ինչպես ներկայացված է Երուսաղեմով՝ բողոքականության եղջյուրի խորհրդանիշով՝ եկեղեցին, և Տյուրոսով՝ եղջյուրի կամ Հանրապետականության խորհրդանիշով՝ պետությունը: Տյուրոսի տասներեքամյա պաշարման ավարտից անմիջապես հետո տեղի է ունենում տասը թագավորներից կազմված յոթերորդ թագավորության նվաճումը, որը ներկայացված է Եզիպտոսով: Երուսաղեմի, Տյուրոսի և Եզիպտոսի երեք նվաճումները տեղի են ունենում, երբ «Իսրայելի տան եղջյուրը» բողբոջում է և նրան տրվում է բերանի բացում:

Երկուսն էլ՝ թե՛ քահանա Եզեկիէլի, թե՛ քահանա Ջաքարիայի համբությունը, ավարտվում է կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, երբ և՛ Միացյալ Նահանգները, և՛ Բաղաամի էշը խոսում են: Տէրը Իսրայելի տանը «բերանի բացում» է տալիս կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Այդ ժամանակ Հակոբի մեղքերը մաքրված են լինում, և նրա անունը փոխվում է՝ դառնալով Իսրայելի տուն: Այն լուրը, որ նրանք հոչակում են, ներկայացված է մարգարեական համբության երրորդ վկայով, որը ներկայացված է Դանիելով, որին այդ ժամանակ տրվում է Դանիել տասնմեկերորդ գլխի լուրը, որը նաև Ամբակումի տեսիլքն է, որ այն ժամանակ «խոսում է և չի ստում»: Եզեկիէլը, Ջաքարիան և Դանիելը համընկնում են երրորդ հրեշտակի բարձրաձայն աղաղակի հոչակման հետ,

ինչպես նաև Երեմիան տասնհինգերորդ գլխում, որտեղ նրան խոստացվում է լինել Աստծո բերանը, եթե նա հետ դառնա առաջին հիասթափությունից:

Ինչո՞ւ է իմ ցավը մշտնջենական, և իմ վերքը՝ անբուժելի, որ հրաժարվում է բժշկվել: Մի՞ թե Դու ինձ համար պիտի լինես իբրև ստախոս, և իբրև ջրեր, որ պակասում են: Ուստի այսպես է ասում Տերը. Եթե դու դարձի գաս, այնժամ Ես քեզ պիտի վերադարձնեմ, և դու պիտի կանգնես Իմ առաջ. և եթե պատվականը հանես անպիտանից, ապա դու պիտի լինես իբրև Իմ բերան. թող նրանք դառնան դեպի քեզ, բայց դու մի՛ դարձիր դեպի նրանց: Երեմիա 15:18, 19.

Հիսուսը վախճանը պատկերում է սկզբով, և 9/11-ին ցողումը բողբոջներ հանեց, ու Հակոբի բույսը սկսեց աճել, և ի վերջո, երբ Հակոբի անօրենությունը սրբագործվի, Իսրայելի տունը պիտի խոսի: 9/11-ին անձրևով կատարված բողբոջելը նախատիպավորում է բողբոջում կնքման ժամանակի վախճանին, երբ Իսրայելի տան «եղջուրը» բողբոջում է հենց այնտեղ, որտեղ ուխտադրուժ բողբոջականության և հանրապետականության եղջուրները հաղթահարվում են Նաբուգոդոնոսորի կողմից:

Այդ կետում բողբոջականության կեղծ եղջուրի և բողբոջականության ճշմարիտ եղջուրի միջև եղած տարբերությունը ներկայացվում է հակադրությամբ, ինչպես որ Ահարոնի ծաղկած գավազանը, որ առանձնացվեց Իսրայելի ցեղերի մյուս գավազաններից: Եզեկիելի քսանիններորդ գլխում նշված երկու թվականները նույնացնում են հարյուր քառասունչորս հազարի դրոշի բարձրացման պատմությունը մոտալուստ կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ:

Երկիրը պտղով բողբոջեցնելու, ծաղկեցնելու և լցնելու ընթացքը սկսվեց վերջին անձրևի ցողումով՝ 9/11-ին, ճիշտ ինչպես Պենտեկոստեի շրջանը սկսվեց այն ժամանակ, երբ Քրիստոս Իր աշակերտների վրա շնչեց մի քանի կաթիլ, ինչը բերեց Պենտեկոստեին, երբ տեղի ունեցավ լիակատար թափումը: 9/11-ի բողբոջումը, Հակոբի (խաբեբայի) մաքրման սկզբում, որը կնքման ժամանակն է, նախատիպեց Իսրայելի տան (հաղթահարի) բողբոջումը կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Վերջում բողբոջումը նշում է տարբերություն նախկին ուխտի ժողովրդի և հարյուր քառասունչորս հազարի միջև, ճիշտ ինչպես Կարմեղոս լեռան վրա կրակի թափումը տարբերություն դրեց Եղիա մարգարեի և Բահադի մարգարեների միջև: Տարբերությունը ներկայացված է մի խմբով, որ մարգարեաբար ամոթ է կրում կեղծ խաղաղություն և ապահովություն պատգամի համար, իսկ մյուս խումբը մարգարեաբար ուրախ է, և նրանք երբեք չեն ամաչի:

Եգիպտոսի վեց թվականները

Եզեկիելը նշում է Եգիպտոսի հետ կապված ևս չորս այլ թվականներ, որոնցից երկուսը նշում են գերության տասնմեկերորդ տարին, իսկ մյուս երկուսը՝ գերության տասներկուերորդ տարին:

Տասնմեկերորդ տարվա պաշարումը

Եվ եղավ տասնմեկերորդ տարում, առաջին ամսում, ամսվա յոթերորդ օրը, որ Տիրոջ խոսքը եկավ ինձ՝ ասելով. Մարդո՛ւ որդի, Ես կոտրեցի Եգիպտոսի թագավոր

փարավոնի բազուկը. և ահա այն չի կապվի բժշկվելու համար, չի դրվի վիրակապ՝ այն կապելու համար, որպեսզի գորանա սուրը բռնելու: Եզեկիել 30:20, 21.

Եվ եղավ տասնմեկերորդ տարում, երրորդ ամսում, ամսվա առաջին օրը, որ Տիրոջ խոսքը ինձ եղավ՝ ասելով. Մարդու որդի, խոսի՛ր Եգիպտոսի թագավոր փարավոնին և նրա բազմությանը. Ու՞ր ես նման քո մեծության մեջ: Եզեկիել 31:1, 2.

Գերության տասնմեկերորդ տարում՝ երեսուներորդ գլխում, Եգիպտոսի և փարավոնի բազուկները կոտրված են, իսկ Բաբելոնի բազուկները՝ զորացված: Տասնմեկերորդ տարում՝ երեսունմեկերորդ գլխում, բացահայտվում է Եգիպտոսի անկումը և դրա ազդեցությունը աշխարհի վրա:

Տասներկուերորդ տարին և Երուսաղեմի անկումը

Տասներկուերորդ տարուան մեջ եղած երկու թուականները կը գտնուին Եզեկիել երեսուներկուերորդ գլխուն մեջ:

Եվ եղավ տասներկուերորդ տարում, տասներկուերորդ ամսում, ամսվա առաջին օրը, որ Տիրոջ խոսքը եկավ ինձ՝ ասելով. Մարդո՛ւ որդի, ողբ առ Փարավոնի՝ Եգիպտոսի թագավորի համար, և ասա՛ նրան. «Դու նման ես ազգերի երիտասարդ առյուծի, և դու ծովերի մեջ եղող մի կետի պես ես. դու դուրս եկար քո գետերով, քո ոտքերով խռովեցիր ջրերը և պղտորեցիր նրանց գետերը»: Այսպես է ասում Տեր Աստված. «Ուրեմն Ես Իմ ուռկանն եմ սփռելու քեզ վրա բազում ժողովրդի բազմությամբ, և նրանք քեզ կհանեն Իմ ուռկանի մեջ»: Եզեկիել 32:1–3.

Եվ եղավ նաև տասներկուերորդ տարում, ամսվա տասնհինգերորդ օրը, որ Տիրոջ խոսքը հասավ ինձ՝ ասելով. «Մարդո՛ւ որդի, ողբա՛ Եգիպտոսի բազմության համար և ցա՛ծ գցիր նրանց, նաև նրան և հռչակավոր ազգերի դուստրերին, երկրի ստորին մասերը, նրանց հետ, որ իջնում են փոսը»: Եզեկիել 32:17, 18:

Փարավոնը և նրա բազմությունը

Երեսունմեկերորդ գլխում Եգիպտոսի վերաբերյալ հռչակության վերջին համարները հայտարարում են.

Նրա անկման ձայնից ես ազգերին դողացրի, երբ նրան գուր իջնողների հետ դժոխք գցեցի. և Եդեմի բոլոր ծառերը, Լիբանանի ընտիրն ու լավագույնը, բոլոր ջուր խմողները, պիտի մխիթարվեն երկրի ստորին մասերում: Նրանք էլ նրա հետ իջան դժոխք՝ սրով սպանվածների մոտ. և նրանք, որ նրա բազուկն էին, որ բնակվում էին նրա ստվերի տակ՝ հեթանոսների մեջտեղում: Ումի՞ ես այսպես նման փառքով և մեծությամբ Եդեմի ծառերի մեջ. սակայն Եդեմի ծառերի հետ պիտի իջեցվես երկրի ստորին մասերը. պիտի պառկես անթլփատների մեջ՝ սրով սպանվածների հետ: Մա է փարավոնը և նրա ամբողջ բազմությունը, ասում է Տեր Աստվածը: Եզեկիել 31:16–18.

Երեսուներկուերորդ գլխում Եգիպտոսի վերաբերյալ հռչակության մեջ վերջին համարները կրկնում և ընդարձակում են երեսունմեկերորդ գլուխը, և այն ներառում է

զուգահեռ եզրափակիչ հայտարարություն:

Որովհետև Ես Իմ սարսափը սփռեցի կենդանիների երկրի վրա. և նա պիտի դրվի անթլփատների մեջ՝ սրով սպանվածների հետ, այսինքն՝ փարավոնը և նրա ամբողջ բազմությունը, ասում է Տեր Եհովան: Եզեկիել 32:32:

Քսանիններորդ գլխի տասնյոթ տարիները

Քսանիններորդ գլխում ներկայացված տասնյոթամյա ժամանակաշրջանում տեղակայված թվականները ցույց են տալիս, որ Նաբուգոդոնոսորը նվաճում է Եգիպտոսը, և որ Եգիպտոսի համար կա քառասնամյա ամայացման ժամանակաշրջան: Քառասունը ներկայացնում է անապատը՝ նախապատկերելով այն հազար տարիները, որոնց ընթացքում երկիրը ամայի է:

Ես նայեցի երկրին, և ահա՝ այն անձն ու դատարկ էր, և երկինքներին՝ և դրանք լույս չունեին: Ես նայեցի լեռներին, և ահա՝ նրանք դողում էին, և բոլոր բլուրները սասանվում էին: Ես նայեցի, և ահա՝ մարդ չկար, և երկնքի բոլոր թռչունները փախել էին: Ես նայեցի, և ահա՝ պտղաբեր տեղը անապատ էր, և նրա բոլոր քաղաքները քանդվել էին Տիրոջ ներկայությունից և Նրա բորբոքված բարկությունից: Որովհետև այսպես է ասել Տերը. «Ամբողջ երկիրը պիտի ամայանա, սակայն լիակատար վերջ չեմ անի»: Երեմիա 4:23–27.

Եզեկիել քսանիննիում նկարագրված՝ Եգիպտոսի ամայացման քառասուն տարիների ավարտին ներկայացվում է ամբարիշտների վերջնական հաքությունը և նրանց վերջնական կործանումը:

Սարսափը, փոսը և որոգայթը քեզ վրա են, ո՛վ երկրի բնակիչ: Եվ պիտի լինի, որ նա, ով կփախչի սարսափի ձայնից, պիտի ընկնի փոսը, և նա, ով դուրս կգա փոսի միջից, պիտի բռնվի որոգայթում. որովհետև վերևից պատուհանները բացվել են, և երկրի հիմքերը դողում են: Երկիրն իսպառ խորտակված է, երկիրը լիովին քայքայված է, երկիրը խիստ սասանված է: Երկիրը պիտի տարուբերվի ինչպես հարբեցողը, և պիտի տեղից շարժվի ինչպես խրճիթը. և նրա հանցանքը պիտի ծանրանա նրա վրա, և նա պիտի ընկնի ու այլևս չկանգնի: Եվ պիտի լինի այն օրը, որ Տերը պիտի պատժի բարձունքներում եղող բարձրագույնների գործին և երկրի վրա եղող երկրի թագավորներին: Եվ նրանք պիտի հավաքվեն միասին, ինչպես բանտարկյալներն են հավաքվում փոսում, և պիտի փակվեն բանտում, և շատ օրերից հետո պիտի այցելվեն: Եսայիա 24:17–22:

Եզեկիելի պատգամը, որը միավորված է Եգիպտոսի հետ առնչվող վեց թվականներով, բացահայտում է երկրային վիշապային իշխանության վերջնական կործանումը, որը սկսվում է շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքով և շարունակվում մինչև հազարամյակի վերջում ամբարիշտ եգիպտացիների վերջնական կործանումը:

Մարգարեական վկայության մեջ գազանն ու սուտ մարգարեն իրենց վախճանին են հասնում կրակի լճում, որը ներկայացնում է Քրիստոսի Երկրորդ Գալուստը, մինչդեռ վիշապի գործության կրակի լճում կործանումը տեղի է ունենում հազարամյակի

վերջում:

Եվ գազանը բռնվեց, և նրա հետ՝ սուտ մարգարեն, որ նրա առաջ հրաշքներ էր գործում, որոնցով խաբեց նրանց, ովքեր ընդունել էին գազանի դրոշմը, և նրանց, ովքեր երկրպագում էին նրա պատկերին: Սրանք երկուսն էլ կենդանի գցվեցին կրակի լիճը, որ ծծումբով էր այրվում: Իսկ մնացածները սատկեցին ձիու վրա նստողի սրով, այն սրով, որ ելնում էր նրա բերանից. և բոլոր թռչունները կշտացան նրանց մարմիններով: Հայտնություն 19:20, 21.

Գազանն ու սուտ մարգարեն մարգարեաբար իրենց վախճանին են հասնում Քրիստոսի երկրորդ վերադարձին, բայց վիշապը իր վախճանին է հանդիպում հազար տարի հետո՝ Քրիստոսի երրորդ վերադարձին:

Եվ տեսայ մի հրեշտակ, որ երկնքից իջնում էր՝ իր ձեռքում ունենալով անհուն անդունդի բանալին և մի մեծ շղթա: Եվ նա բռնեց վիշապին՝ այն հին օձին, որ Բանսարկուն է և Սատանան, և կապեց նրան հազար տարի, և գցեց նրան անհուն անդունդի մեջ, և փակեց նրան այնտեղ, և նրա վրա կնիք դրեց, որպեսզի այլևս չմոլորեցնի ազգերին, մինչև որ հազար տարիները լրացվեն. և դրանից հետո նա պետք է արձակվի կարճ ժամանակով: Հայտնություն 20:1-3:

Տասնմեկերորդ և Տասներկուերորդ Տարիները

Եզեկիել քսանիններորդ գլխում ներկայացված երկու թվականներով սահմանված «տասնյոթ» տարվա ժամանակահատվածը սկսվեց գերության տասներորդ տարում և ավարտվեց քսանյոթերորդ տարում: Երեսուն և երեսունմեկերորդ գլուխների պատգամները տրվեցին տասնմեկերորդ տարում, իսկ երեսուներկուերորդ գլխում ներկայացված երկու թվականները տրվեցին գերության տասներկուերորդ տարում: Տասնյոթ տարվա ժամանակահատվածը, որ սկսվեց տասներորդ տարում՝ մոտավորապես Երուսաղեմի պաշարման սկզբում, հաջորդվեց տասնմեկերորդ տարվա եգիպտական երկու պատգամներով, որոնք ներկայացված են երեսուն և երեսունմեկերորդ գլուխներում: Միասին վերցրած՝ տասնմեկերորդ տարվա այդ երկու պատգամները ներկայացնում են մի պատգամ՝ կիրակնօրյա օրենքից անմիջապես առաջ: Տասներկուերորդ տարվա մյուս երկու եգիպտական պատգամները տեղի ունեցան մ.թ.ա. 586/585 թվականին՝ Երուսաղեմի կործանման պահին կամ դրանից կարճ ժամանակ անց:

Քրիստոսի գալստյան լուրը հռչակվում է որպես Կեսգիշերյան աղաղակի պատգամի մաս, որը Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ փոխվում է բարձրաձայն աղաղակի պատգամի: Եգիպտոսի վերաբերյալ երկու պատգամ է հռչակվում Կիրակնօրյա օրենքից առաջ, և Եգիպտոսի վերաբերյալ երկու պատգամ է հռչակվում Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ կամ անմիջապես դրանից հետո: Նույն տարում տրված պատգամների կրկնապատկումը՝ պաշարման ընթացքում, որն իր գազաթնակետին է հասնում Երուսաղեմի կործանմամբ, և մյուս երկու պատգամները՝ Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, նախատիպում են երկրորդ հրեշտակի պատգամը, որտեղ միշտ առկա է կրկնապատկում:

Երկրորդ պատգամին միշտ հաջորդում է երրորդ պատգամը:

«Գրչով և խոսքով մենք պետք է հնչեցնենք հռչակումը՝ ցույց տալով դրանց կարգը և այն մարգարեությունների կիրառությունը, որոնք մեզ բերում են դեպի երրորդ հրեշտակի պատգամը: Առաջինի և երկրորդի առանցքը չի կարող լինել երրորդը: Այս պատգամները մենք պետք է տանք աշխարհին՝ հրատարակությունների և քարոզների միջոցով՝ մարգարեական պատմության ընթացքի մեջ ցույց տալով այն բաները, որ եղել են, և այն բաները, որ լինելու են»: Selected Messages, book 2, 104, 105.

Երրորդ պատգամի ժամանակ շնորհի դուռը փակվում է: Միացյալ Նահանգների համար շնորհի ժամանակը փակվում է կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, իսկ աշխարհի համար շնորհի ժամանակը փակվում է, երբ Միքայելը ոտքի է կանգնում: Փակված այս երկու դռներն էլ ներկայացնում են երրորդ պատգամը, որին միշտ նախորդում է երկրորդ պատգամը, որը միշտ երկակի պատգամ է:

Երկրորդ հրեշտակի գորացումներն իրականանում են այն ժամանակ, երբ նրան միանում է Կեսգիշերային Աղադակի պատգամը: Մարդկության վրա հնչեցված այդ երկու պատգամները, ինչպես ներկայացված են Եզեկիելի կողմից Եգիպտոսի դեմ արտասանված մարգարեական խոսքերում՝ երեսուներորդ և երեսունմեկերորդ գլուխներում, ցույց են տալիս, թե երբ է Կեսգիշերային Աղադակի պատգամը միանում երկրորդ հրեշտակին, իսկ երեսուներկերորդ գլխի երկու պատգամները ցույց են տալիս երրորդ հրեշտակի գորացումը բարձրաձայն աղադակի մեջ:

Մարդկային իրադարձությունների բարդ փոխազդեցության Եզեկիելի անիվները նույնացնում են մարդկության համար վերջին նախազգուշացումը, որը երրորդ հրեշտակի նախազգուշացումն է, իսկ երրորդ հրեշտակը կազմված է առաջին և երկրորդ հրեշտակների նախազգուշացումներից: Կեսգիշերյան աղադակը՝ Կիրակնօրյա օրենքից առաջ, և բարձրաձայն աղադակը՝ Կիրակնօրյա օրենքից հետո, ներկայացված են Եզեկիելի չորս թվականներով, որոնք ընկնում են քսանիններորդ գլխի ալֆա և օմեգա թվականների «տասնյոթ» տարիների սահմաններում և համընկնում են Դանիել տասնմեկերորդ գլխի քառասուններորդ համարի թաքնված պատմության հետ, ինչպես ներկայացված է նույն գլխի տասնմեկից մինչև տասնվեց համարներում:

Դանիել մարգարեի տասներորդ գլխում Դանիելը, ինչպես և Եզեկիելը, համրացվում է: Դանիելի համրությունը տեղի է ունենում երեք հպումների միջև. առաջին և երրորդ հպումները Գաբրիել հրեշտակից էին, իսկ միջին հպումը՝ Քրիստոսի հպումը: Դանիելը, ինչպես Պետրոսը Կեսարիա-Փիլիպպեի և խաչի միջև, գտնվում է մեջտեղում: Մեջտեղում Պետրոսը տեսավ փառավորված Քրիստոսին, ինչպես նաև Դանիելը տասներորդ գլխում: Երեք հրեշտակների միջինը երկրորդ պատգամն է, որը երկու պատգամների համակցություն է:

4-րդ ամսվա 5-րդ օրը և 1844 թվականը

Եզեկիելի առաջին գլխում, առաջին և երկրորդ համարներում, Եզեկիելը գտնվում է չորրորդ ամսվա հինգերորդ օրը, ինչը համընկնում է 1844 թվականի յոթերորդ ամսվա շաբթման միջնակետի հետ: Եզեկիելը գտնվում է 1844 թվականի ապրիլի 19-ի և հոկտեմբերի 22-ի միջև ճիշտ կես ճանապարհին, ինչպես նաև Սամուել Մնոուն՝ 1844 թվականի Կեսգիշերային աղաղակի պատգամաբերը, երբ նա Բոստոնում ներկայացրեց այդ լուրի իր առաջին հստակ տեսությունը՝ ապրիլի 19-ից 93 օր անց և 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին դրան փակվելուց 93 օր առաջ: Սամուել Մնոուն 1844 թվականի հուլիսի 21-ին Բոստոնում էր՝ յոթերորդ ամսվա շաբթման միջնակետում, անտեղյակ լինելով, որ մարգարեաբար կանգնած էր Պետրոսի հետ Պայծառակերպության լեռան վրա, Եզեկիելի հետ՝ տասնյոթերորդ հոբելյանական շրջանի երեսուներորդ տարում, և Դանիելի երկրորդ հպման հետ՝ տասներորդ գլխի հայելու տեսիլքի ընթացքում:

Տյուրոս

Մինչ մենք վերադառնանք Եզեկիելի կողմից Երուսաղեմի մասին արված վեց հիշատակումների թվագրմանը, նախ պետք է նույնացնենք այն մեկ թվականը, որը հռչակվեց Տյուրոսի դեմ:

Եվ եղավ տասնմեկերորդ տարում, ամսվա առաջին օրը, որ Տիրոջ խոսքը եղավ ինձ՝ ասելով. «Մարդո՛ւ որդի, որովհետև Տյուրոսը Երուսաղեմի դեմ ասաց. “Ահա՛, կոտորվեց նա, որ ժողովուրդների դռներն էր. նա դեպի ինձ դարձավ. ես պիտի լցվեմ, հիմա որ նա ավերված է”, դրա համար այսպես է ասում Տեր Աստվածը. “Ահա՛, Ես քո դեմ եմ, ո՛վ Տյուրոս, և շատ ազգերի պիտի բարձրացնեմ քո դեմ, ինչպես ծովն է բարձրացնում իր ալիքները: Եվ նրանք պիտի կործանեն Տյուրոսի պարիսպները և պիտի քանդեն նրա աշտարակները. նաև պիտի քերեմ նրա հողը նրա վրայից և նրան պիտի դարձնեմ ժայռի մերկ գագաթի պես: Նա պիտի լինի ցանցեր փռելու տեղ ծովի միջում, որովհետև Ես խոսել եմ”, — ասում է Տեր Աստվածը, — “և նա պիտի դառնա ազգերի ավար: Եվ նրա դուստրերը, որ դաշտում են, սրով պիտի սպանվեն. և նրանք պիտի իմանան, որ Ես եմ Տերը: Որովհետև այսպես է ասում Տեր Աստվածը. “Ահա՛, Ես հյուսիսից Տյուրոսի վրա պիտի բերեմ Բաբելոնի թագավոր Նաբուքոդոնոսորին՝ թագավորների թագավորին, ձիերով, և կառքերով, և հեծյալներով, և զորախմբերով, և շատ ժողովրդով”»:

Նա սրով պիտի սպանի քո դուստրերին դաշտում, և ընդդեմ քեզ ամրութիւն պիտի շինի, և պատնէշ պիտի կանգնեցնի ընդդեմ քեզ, և վահան պիտի բարձրացնի ընդդեմ քեզ: Եվ պատերազմական մեքենաներ պիտի դնէ քո պարիսպների դիմաց, և իր կացիններով պիտի կործանի քո աշտարակները: Իր ձիերի բազմութեան պատճառով նրանց փոշին պիտի ծածկի քեզ. քո պարիսպները պիտի դողան ձիաւորների, անիւների և կառքերի աղմուկից, երբ նա պիտի մտնի քո դռներով, ինչպես մտնում են ճեղքուած քաղաքը: Իր ձիերի սմբակներով պիտի կոխկրտի քո բոլոր փողոցները. քո ժողովրդին սրով պիտի սպանի, և քո հզօր բերդերը պիտի տապալուեն գետին: Եվ նրանք պիտի յափշտակեն քո հարստութիւնը և կողոպտեն քո առևտուրը, և պիտի քանդեն քո պարիսպները ու կործանեն քո գեղեցիկ տները. և քո քարերը, քո փայտը և քո փոշին պիտի գցեն ջրի մէջ: Եվ ես պիտի դադարեցնեմ քո երգերի ձայնը, և քո քնարների հնչիւնը այլևս պիտի չլսուի: Եվ քեզ պիտի դարձնեմ

ապառաժի կատարի պէս. դու ցանցեր փռելու տեղ պիտի լինես. այլևս պիտի չշինուես, որովհետև ես՝ Տէրս, ասել եմ դա, ասում է Տէր Աստուածը:

Այսպես է ասում Տէր Աստվածը Տյուրոսին. Մի՞ թե կղզիները չեն սարսափի քո անկման ձայնից, երբ վիրավորները աղաղակեն, երբ կոտորածը կատարվի քո մեջտեղում: Այն ժամանակ ծովի բոլոր իշխանները պիտի իջնեն իրենց գահերից, պիտի մի կողմ դնեն իրենց հանդերձները և հանեն իրենց ասեղնագործ զգեստները. նրանք դողով պիտի հագնվեն, գետնի վրա պիտի նստեն և ամեն ակնթարթ պիտի դողան ու քեզ վրա զարմանան: Եվ քեզ համար ողբ պիտի բարձրացնեն ու քեզ ասեն. «Ինչպե՞ս կործանվեցիր, ո՛վ ծովագնաց մարդկանցով բնակված, հռչակավոր քաղաք, որ հզոր էիր ծովում, դու և քո բնակիչները, որ իրենց սարսափն էին տարածում այնտեղ բնակվողների բոլորի վրա»: Այժմ կղզիները պիտի դողան քո անկման օրը. այո՛, ծովում գտնվող կղզիները պիտի խռովվեն քո հեռանալուց: Որովհետև այսպես է ասում Տէր Աստվածը. Երբ քեզ դարձնեմ ամայի քաղաք, ինչպես այն քաղաքները, որ բնակված չեն. երբ խորքը բարձրացնեմ քեզ վրա, և մեծ ջրերը ծածկեն քեզ. երբ քեզ վար իջեցնեմ նրանց հետ, որ իջնում են փոսը, հին ժամանակների ժողովրդի մոտ, և քեզ դնեմ երկրի խորքերում, վաղուցվա ամայի վայրերում, նրանց հետ, որ իջնում են փոսը, որպեսզի այլևս բնակված չլինես. և ես փառք պիտի հաստատեմ կենդանիների երկրում. քեզ սարսափ պիտի դարձնեմ, և այլևս չես լինի. թեև քեզ որոնեն, այլևս երբեք չես գտնվի, ասում է Տէր Աստվածը: Եզեկիել 26:1–21:

Տյուրոսի վերաբերյալ պատգամը հռչակվեց այն տարում, երբ Երուսաղեմն ավերվեց, և այն ներկայացնում է Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորության տապալումը շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Միացյալ Նահանգները (Տյուրոսը) մարգարեապես ցնծում է, որովհետև տապալել է Երուսաղեմը, որը Քույր Ուայթը նույնացնում է Լատդիկեական Յոթներորդ-օրյա Ադվենտիստ եկեղեցու հետ, և որը Եզեկիելը կոչում է «ժողովուրդների դարպասները»: Տյուրոսը ցույց է տալիս, որ Երուսաղեմը անցյալ ժամանակով «էր» ժողովուրդների դարպասները: «Դարպասը» մարգարեապես եկեղեցի է:

Եվ նա վախեցավ ու ասաց. «Ի՛նչ ահավոր է այս տեղը. սա ուրիշ բան չէ, քան Աստծու տունը, և սա է երկնքի դուռը»: Եվ Հակոբը վաղ առավոտյան վեր կացավ, վերցրեց այն քարը, որ դրել էր իր գլխի տակ, կանգնեցրեց այն իբրև սյուն և յուղ թափեց նրա գագաթին: Եվ այդ տեղի անունը կոչեց Բեթել, մինչդեռ այն քաղաքի անունն առաջ Լուզ էր: Ծննդոց 28:17–19.

«Բեթել» բառը նշանակում է Աստծու տուն, և Տյուրոսը ուրախանում է, որ ստիպել է Լատդիկեական Յոթերորդ օրվա ադվենտիստական եկեղեցուն ընդունել արևի պաշտամունքի պարտադրումը: Սակայն, չնայած արևի պաշտամունքը պարտադրողների մոլորված ցնծությանը, Աստված Եզեկիելի միջոցով հայտարարում է, որ «Ահա ես քեզ դեմ եմ, ո՛վ Տյուրոս, և շատ ազգեր պիտի հանեն քեզ վրա, ինչպես ծովն է իր ալիքները բարձրացնում: Եվ նրանք պիտի կործանեն Տյուրոսի պարիսպները և պիտի քանդեն նրա աշտարակները»:

«Տյուրոսի պարիսպները» ներկայացնում են Տյուրոսի պաշտպանությունը: «Պարիսպը» Տասը Պատվիրանների խորհրդանիշն է:

«Այստեղ մարգարեն նկարագրում է մի ժողովուրդ, որը ճշմարտությունից և արդարությունից համընդհանուր հեռացման ժամանակ ձգտում է վերականգնել այն սկզբունքները, որոնք Աստծո արքայության հիմքն են: Նրանք Աստծո օրենքում առաջացած ճեղքվածքի նորոգողներն են՝ այն պարսպի, որ Նա կանգնեցրել է Իր ընտրյալների շուրջ՝ նրանց պաշտպանության համար, և որի արդարության, ճշմարտության ու մաքրության պատվիրաններին հնազանդվելը պետք է լինի նրանց մշտական պահպանությունը»: Մարգարեներ և թագավորներ, 677:

Աստծո օրենքը պաշտպանության պարիսպ է, սակայն «պարիսպներ»-ը՝ հոգնակի թվով, ներկայացնում են այն երկու սկզբունքները, որոնք «պաշտպանեցին» և ծնեցին Տյուրոսի բարգավաճումն ու հաջողությունը՝ Միացյալ Նահանգների Հանրապետական եղջյուրի խորհրդանիշը:

«Եվ նա գառան նման երկու եղջյուր ուներ»: Գառանման եղջյուրները ցույց են տալիս երիտասարդություն, անմեղություն և հեգություն՝ լիովին ներկայացնելով Միացյալ Նահանգների բնավորությունը, երբ այն մարգարեին ներկայացվեց որպես «Բարձրացող» 1798 թվականին: Քրիստոնյա արքայալների թվում, որոնք սկզբում փախան Ամերիկա և ապաստան որոնեցին թագավորական ճնշումից ու քահանայական անհանդուրժողականությունից, կային շատեր, ովքեր վճռեցին հաստատել մի կառավարություն՝ քաղաքացիական և կրոնական ազատության լայն հիմքի վրա: Նրանց հայացքները տեղ գտան Անկախության հռչակագրում, որը շարադրում է այն մեծ ճշմարտությունը, թե «բոլոր մարդիկ հավասար են ստեղծված» և օժտված են «կյանքի, ազատության և երջանկության ձգտման» անօտարելի իրավունքով: Իսկ Սահմանադրությունը ժողովրդին երաշխավորում է ինքնակառավարման իրավունքը՝ սահմանելով, որ ժողովրդի քվեով ընտրված ներկայացուցիչները պետք է օրենքներ ընդունեն և կիրառեն: Տրվեց նաև կրոնական հավատի ազատություն, և յուրաքանչյուր մարդու թույլատրվեց երկրպագել Աստծուն՝ իր խղճի թելադրանքների համաձայն: Հանրապետականությունը և բողոքականությունը դարձան ազգի հիմնարար սկզբունքները: Այս սկզբունքներն են նրա գործության և բարգավաճման գաղտնիքը: Ամբողջ քրիստոնեական աշխարհում ճնշվածներն ու ոտնահարվածները հետաքրքրությամբ և հույսով դիմեցին դեպի այս երկիրը: Միլիոնավոր մարդիկ փնտրեցին նրա ափերը, և Միացյալ Նահանգները բարձրացավ երկրի ամենահզոր ազգերի շարքը: ...

Խորհրդանիշի գառանման եղջյուրներն ու վիշապի ձայնը մատնանշում են զարմանալի հակասություն այսպես ներկայացված ազգի դավանությունների և գործելակերպի միջև: Ազգի «խոսելը» նրա օրենսդիր և դատական իշխանությունների գործողությունն է: Այդպիսի գործողությամբ նա կստի այն ազատական և խաղաղասիրական սկզբունքները, որոնք առաջ է քաշել որպես իր քաղաքականության հիմք: Այն կանխասացությունը, թե նա պիտի խոսի «վիշապի պես» և գործադրի «առաջին գազանի ամբողջ իշխանությունը», հստակորեն կանխագուշակում է անհանդուրժողականության և հալածանքի այն ոգու

զարգացումը, որը դրսևորվել էր վիշապով և ընձառյուծանման գազանով ներկայացված ազգերի կողմից: Իսկ այն հայտարարությունը, թե երկու եղջյուր ունեցող գազանը «պատճառում է, որ երկիրը և նրա վրա բնակվողները երկրպագեն առաջին գազանին», ցույց է տալիս, որ այս ազգի իշխանությունը գործադրվելու է հարկադրելով ինչ-որ կարգի պահպանում, որը հարգանքի մատուցման արարք պիտի լինի պապականությանը:

«Նման արարքը կլինեի ուղիղ հակառակ այս կառավարության սկզբունքներին, նրա ազատ հաստատությունների ոգուն, Անկախության հռչակագրի ուղղակի և հանդիսավոր հայտարարություններին և Սահմանադրությանը: Ազգի հիմնադիրները իմաստությամբ ձգտեցին պաշտպանվել եկեղեցու կողմից՝ աշխարհիկ իշխանության գործադրումից՝ դրա անխուսափելի հետևանքով՝ անհանդուրժողականությամբ և հալածանքով: Սահմանադրությունը նախատեսում է, որ «Կոնգրեսը չպետք է օրենք ընդունի՝ կրոնի հաստատմանը վերաբերող կամ դրա ազատ գործադրությունն արգելող», և որ «Միացյալ Նահանգների ներքո որևէ պաշտոնի կամ հանրային վստահության համար որակավորման պայման երբեք չպետք է պահանջվի որևէ կրոնական քննություն»: Միայն ազգի ազատության այս երաշխիքների բացահայտ խախտմամբ կարող է որևէ կրոնական պահք պարտադրվել քաղաքացիական իշխանությամբ: Սակայն նման գործողության անհամապատասխանությունն ավելի մեծ չէ, քան ներկայացված է խորհրդանշանում: Դա է գառնակերպ եղջյուրներով գազանը, որ՝ դավանությամբ մաքուր, հեզ և անվնաս լինելով, խոսում է վիշապի պես»: Մեծ պայքար, 441, 442:

Ամերիկայի Միացյալ Նահանգների հիմքը ներկայացված է Անկախության հռչակագրով և Սահմանադրությամբ, որոնք համապատասխանաբար ներկայացնում են բողոքականությունը և հանրապետականությունը: Պաշտպանության և բարգավաճման «պարիսպները» հանրապետականությունն ու բողոքականությունն են, և կիրականորա օրենքի ժամանակ թե՛ Անկախության հռչակագրի, թե՛ Սահմանադրության սկզբունքները տապալվում են, որովհետև Նաբուգոդոնոսորը «քո պարիսպների դեմ պաշարողական մեքենաներ պիտի դնի, և իր կացիներով պիտի կործանի քո աշտարակները»:

Կիրականորա օրենքի ժամանակ բոլոր «աշտարակները» կործանվում են, և աշտարակը եկեղեցու խորհրդանիշ է, որի հիմնարար փիլիսոփայությունը ներկայացվում է մարդու իրեն ինքնուրույն փրկելու ջանքով: Խոսելով Նեբրովթի՝ մեծ ապստամբի, և նրա աշտարակի մասին՝ մեզ տեղեկացվում է «Մարգարեններ և թագավորներ» գրքում. «Երբ աշտարակը մասամբ ավարտված էր, նրա մի մասը գործածվում էր որպես շինարարների բնակության վայր. այլ սենյակներ, շքեղորեն կահավորված և զարդարված, նվիրված էին նրանց կուռքերին: Ժողովուրդը ցնծում էր իր հաջողությամբ, գովաբանում էր արծաթի և ոսկու աստվածներին և ելնում էր ընդդեմ երկնքի և երկրի Իշխանի»: Կիրականորա օրենքի ժամանակ Տյուրոսը ցնծում է, որ Երուսաղեմն ընկել է, բայց ազգային հավատուրացությանը հետևում է ազգային կործանումը, և ապա հյուսիսի թագավորը կկործանի Միացյալ Նահանգների պարիսպներն ու աշտարակները:

Հաջորդ հոդվածում կսկսենք անդրադառնալ Եզեկիելում հիշատակված Երուսաղեմի վեց թվականներին: